

Пил (переклад Тетяни Даніленко)

Руперт Брук

Як білий племінъ в нас помре,
Байдужість до життєвих втіх
І темрява до нас прийде —
В ночах розсипемось сумних;

Стрімке волосся стихне теж,
І крізь уста прорветься тлін,
І диханням вже не живеш —
Коли ти пил, коли ти пил!

Не мертві і бажані ще,
І все ще чуйні в почуттях,
Літатимемо ми лише,
Де ми померли, в тих місцях,

І буде танець наш легким
Бо вільним порохом ми є,
У сяйві сонця золотім,
Грайливий вітер нас несе

Небесним світом і земним
У майбуття далекі дні,
Пил, як невтомний пілігрим,
Шляхи здолає всі свої.

Ні відпочинку, ні брехні,
Де смерть панує, сплять думки,
Зійдуться атомів шляхи,
Один — то я, а другий — ти...

Тоді у тихому саду,
Ще теплому від сяйва дня
Знайдуть коханці чарівнУ
Рослину в квітах небуття,

Яка зросла із мрійних снів,
І їм відкриється краса,

Дарує Всесвіт диво їм,
Їх сяйвом стрінуть небеса.

В обіймах дивної краси
Їм не збагнути, чи то спів,
Чи полум'я, чи смак роси,
До світла світлом дух злетів?..

Все вище, вище в небеса,
І там зустрінуть мить одну —
Горітимуть слабкі серця
В екстазі нашого вогню!

Вже в непритомних і слабких,
Де світла рух не зупинить,
Прозрінням спалахне для них
Любові мить... любові мить...
20-22. 12. 2024

Переклад Тетяни Даніленко

